

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Edicte

Vist que el 18 de juliol de 1998 el Govern del Principat d'Andorra va signar l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional en un acte solemne a la seu de l'Ajuntament de Roma, Estatut en la redacció del qual Andorra va participar activament;

Vist que el 30 d'abril del 2001 el Govern del Principat d'Andorra va dipositar l'instrument de ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, adoptat a Roma el 17 de juliol de 1998 i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra núm. 10 del 24 de gener del 2001;

Atès que l'apartat 1 de l'article 126 disposa que l'Estatut entra en vigor el primer dia del mes següent al seixantè dia a comptar de la data del dipòsit del seixantè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió prop del secretari general de les Nacions Unides;

Atès que l'11 d'abril del 2002 va tenir lloc a la seu de les Nacions Unides a Nova York una cerimònia durant la qual 10 estats van dipositar simultàniament l'instrument de ratificació de l'Estatut de manera que seixanta-sis estats han dipositat el seu instrument de ratificació;

Es fa públic que l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional ha entrat en vigor l'1 de juliol del 2002.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 5 de juliol del 2002

Juli Minoves Triquell
Ministre d'Afers Exteriors

Edicte

La Constitució del Principat d'Andorra, aprovada el 14 de març de 1993, disposa a l'article 5 que la Declaració universal dels drets humans és vigent a Andorra.

Aquesta disposició recull la voluntat històrica d'Andorra de defensa dels drets humans reconeguts ja pels usos i costums i adequats legislativament mitjançant la Llei sobre drets de la persona, del 29 de març de 1989.

Efectivament la Llei sobre drets de la persona signada pels delegats permanents dels coprínceps recollia l'acord per unanimitat del Consell General, del 31 de març de 1978, de reconeixement dels drets de la persona com es troben formulats a la Declaració universal dels drets humans.

La Declaració universal dels drets humans és un text de difusió universal adoptat i proclamat per l'Assemblea General de les Nacions Unides mitjançant la resolució 217 A (III), del 10 de desembre de 1948.

Atès que dins de la promoció de la defensa dels drets humans en l'àmbit internacional l'11 d'abril del 2002 es va assolir una fita històrica a escala mundial amb la consecució del nombre de ratificacions necessàries per a l'entrada en vigor de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional en la redacció del qual Andorra va participar activament;

Atès que l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional ha entrat en vigor l'1 de juliol del 2002;

Tenint en compte també que aquest mes tindrà lloc el novè aniversari de l'admissió del Principat d'Andorra al si de l'Organització de les Nacions Unides;

Ateses les consideracions esmentades s'ha considerat l'oportunitat de difondre, mitjançant la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el text íntegre de la Declaració universal dels drets humans.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 5 de juliol del 2002

Juli Minoves Triquell
Ministre d'Afers Exteriors

Declaració

Universal dels Drets Humans (adoptada i proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 217 A (III), del 10 de desembre de 1948)

Preàmbul

Considerant que el reconeixement de la dignitat inherent i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món,

Considerant que el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; i que s'ha proclamat com l'aspiració més elevada de tothom l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença,

Considerant que és essencial que els drets humans siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió,

Considerant també que és essencial de promoure el desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions,

Considerant que els pobles de les Nacions Unides han ratificat en la Carta la seva fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia,

Considerant que els estats membres s'han compromès a assegurar, en cooperació amb l'Organització de les Nacions Unides, el respecte universal i efectiu dels drets humans i les llibertats fonamentals,

Considerant que una concepció comuna d'aquests drets i llibertats és de la més gran importància per al ple compliment d'aquest compromís,

L'Assemblea General

Proclama aquesta Declaració universal dels drets humans com l'ideal comú a assolir per a tots els pobles i nacions amb el fi que cada persona i cada institució, inspirant-se constantment en aquesta Declaració, promoguin, mitjançant l'ensenyament i l'educació, el respecte a aquests drets i llibertats i assegurin, amb mesures progressives nacionals i internacionals, el seu reconeixement i aplicació universals i efectius, tant entre els pobles dels estats membres com entre els dels territoris sota la seva jurisdicció.

Article 1

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres.

Article 2

Tothom té tot els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap

distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

Article 3

Tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat.

Article 4

Ningú no serà sotmès a esclavitud o servitud: l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits en totes les seves formes.

Article 5

Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o a tractes cruels, inhumans o degradants.

Article 6

Tota persona té el dret arreu al reconeixement de la seva personalitat jurídica.

Article 7

Tots són iguals davant la llei i tenen dret, sense cap distinció, a igual protecció per la llei. Tots tenen dret a igual protecció contra qualsevol discriminació que violi aquesta Declaració i contra qualsevol incitació a una tal discriminació.

Article 8

Tota persona té dret a un recurs efectiu prop dels tribunals nacionals que l'empari contra actes que violin els seus drets fonamentals reconeguts per la constitució o per la llei.

Article 9

Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.

Article 10

Tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament i amb justícia per un tribunal independent i imparcial, per a la determinació dels seus drets i obligacions o per a l'examen de qualsevol acusació contra ella en matèria penal.

Article 11

1. Tots els acusats d'un delictes tenen el dret que hom presumeixi la seva innocència fins que no es provi la seva culpabilitat segons la llei en judici públic, en què hom li hagi assegurat totes les garanties necessàries per a la seva defensa.

2. Ningú no serà condemnat per actes o omissions que en el moment que varen ser comesos no eren delictius segons el dret nacional o internacional. Tampoc no s'imposarà cap pena superior a l'aplicable en el moment de cometre el delictes.

Article 12

Ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs al seu honor i reputació. Tothom té dret a la protecció de la llei contra tals intromissions o atacs.

Article 13

1. Tota persona té dret a circular lliurement i a triar la seva residència dins les fronteres de cada estat.

2. Tota persona té dret a sortir de qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

Article 14

1. En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.

2. Aquest dret no podrà ser invocat contra una persecució veritablement originada per delictes comuns o per actes oposats als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 15

1. Tota persona té dret a una nacionalitat.

2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret a canviar de nacionalitat.

Article 16

1. Els homes i les dones, a partir de l'edat núbil, tenen dret, sense cap restricció per motius de raça, nacionalitat o religió, a casar-se i a fundar una família. Gaudiran de drets iguals pel que fa al casament, durant el matrimoni i en la seva dissolució.

2. Només es realitzarà el casament amb el lliure i ple consentiment dels futurs esposos.

3. La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'estat.

Article 17

1. Tota persona té dret a la propietat, individualment i col·lectiva.

2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva propietat.

Article 18

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19

1. Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les

pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense limit de fronteres.

Article 20

1. Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

2. Ningú no pot ser obligat a pertànyer a una associació.

Article 21

1. Tota persona té dret a participar en el Govern del seu país, directament o per mitjà de representants lliurement elegits.

2. Tota persona té dret, en condicions d'igualtat, a accedir a les funcions públiques del seu país.

3. La voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'estat, aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions autèntiques, que hauran de fer-se periòdicament per sufragi universal i igual i per vot secret o per altre procediment equivalent que garanteixi la llibertat del vot.

Article 22

Tota persona, com a membre de la societat, té dret a la seguretat social i obtenir, mitjançant l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país, la satisfacció dels drets econòmics, socials i culturals indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Article 23

1. Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció de la seva ocupació, a condicions equitatives i satisfactòries de treball, i a la protecció contra l'atur.

2. Tota persona, sense cap discriminació, té dret a salari igual per igual treball.

3. Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que asseguri per a ell i la seva família una existència conforme a la dignitat humana, completada, si cal, amb altres mitjans de protecció social.

4. Tothom té dret a constituir sindicats per a la defensa dels seus interessos i a afiliar-s'hi.

Article 24

Tota persona té dret al descans i al lleure i, particularment, a una limitació raonable de la jornada de treball i a vacances periòdiques pagades.

Article 25

1. Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i als serveis socials necessaris; també té dret a la seguretat en cas d'atur, malaltia, incapacitat, viduitat, vellesa o altra manca de mitjans de subsistència independent de la seva voluntat.

2. La maternitat i la infantesa tenen dret a una cura i a una assistència especials. Tots els infants, nascuts d'un matrimoni o fora d'un matrimoni, gaudeixen d'igual protecció social.

Article 26

1. Tota persona té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria. L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tots en funció dels mèrits respectius.

2. L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals; promourà la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentarà les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

3. El pare i la mare tenen dret preferent d'escollir la mena d'educació que serà donada als seus fills.

Article 27

1. Tota persona té dret a participar lliurement en la vida cultural de la comunitat, a gaudir de les arts i a participar i beneficiar-se del progrés científic.

2. Tota persona té dret a la protecció dels interessos morals i materials derivats de les produccions científiques, literàries o artístiques de què sigui autor.

Article 28

Tota persona té dret a un ordre social i internacional en què els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració puguin ser plenament efectius.

Article 29

1. Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat.

2. En l'exercici dels drets i les llibertats, tothom estarà sotmès només a les limitacions establertes per la llei i únicament amb la finalitat d'assegurar el reconeixement i el respecte deguts als drets i llibertats dels altres i de complir les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica.

3. Aquests drets i llibertats mai no podran ser exercits en oposició als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 30

Res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un estat, a un grup o a una persona a emprendre activitats o a realitzar actes que tendeixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien.

Edicte

Atès que el Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers, fet a l'Haia el 5 d'octubre de 1961, és vigent al Principat d'Andorra des del 31 de desembre de 1996;

Atès que la lletra d) de l'article 16 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del 19 de desembre de 1996, disposa que es publicaran al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra totes les modificacions que puguin influir en els efectes dels tractats ja publicats;

Vista la comunicació del 25 d'abril del 2002 del Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni que ha notificat que el 24 d'abril